

מיכתבים

אלוף האלופים

על כינוי יותר מתאים לתוכנית "האלופים של המערך" (במדניה/העם), העולם הזה 12.10.88.

אלו זה רק עניין שבת-מזדע, אבל דומני כי בקרב אנשי מילגת העבודה עדיין מחלחלת רגיי שות רבה כלפי אחד ממרכיביה, יוצאי אחרות-העבודה, למרות שאלה כבר מזמן התמזגו בכליל מפא"ר-רפ"י, שהוא כיום אבן-היסוד של מילגת-העבודה.

זה ההסבר היחיד לכך שתוכנית גבול-הביטחון על הירדן זכתה במערך לכינוי תוכנית-האלופים. שעה ששמה הנכון היה צריך להיות תוכנית-הארץ לרף (ויגאל אלון המנוח, שהיה איש אחרות-העבודה רה). אשר אבם, תל-אביב

שטן הקולמוסים

על כתבה שפגעה ברגשותיו של קורא ("אלוהים הוא סאדיסט", העולם הזה 27.8.88).

במאמר גדול, מאת הר"ר משה קרוי, והמשתרע על פני שני עמודים שלמים, מחללים את שמו של אל חי וקיים בצורה זועזועית, מעוררת פלצות.

אתם יכולים להתחכם ולהתפלסף ולומר כל מה שהשטן, השולט בכס, שם פניכם ובקולמוס סיכם, אך כדאי שתדעו, כי מוחכם ושכלכם לקוי וחוצץ מסעיף 173 מדיני-העונשין תשל"ד-1977, אשר על פיו מגיע לכם ולמחבר המאמר שנה מאסר, הרי על פי הדין, בעונן חילול ה' אין כפרה, ואפילו יוס-הכפירים אינו מכפר על זה, וכפי שהרמב"ם כתב: "מיתתו (של מחלל שם ה') — כפרתו".

הייתי מציע לכולכם, לטובתכם, שתשובו בתשובה ותקבלו על עצמכם שלא לחלל יותר את שמו הגדול והנורא של האלוקים. האלוקים של מנני, הקטן בישראל, אוהב ה', ראובן ברטוב, ירושלים

חגיגת הטיטום והרישעות

על שרירות-לב כלפי אזרחים, השווים בחובות, אך לא בזכויות ("תשקיף", העולם הזה 12.10.88).

הגילוי ("מתנכלים לתעודות-הזהויה של הברווזים") הוא מרהיב.

שוב חוגגים הטיטום והרישעות. הברווזים הם אזרחים נאמנים למדינת ישראל, המוכנים להקריב למענה את היקר מכל, את החיים. בניהם משרתים צבא"ל וכמישמר-הגבול.

אם הם שווים בחובות, מדוע שלא יהיו שווים בזכויות? מדוע להתנכל להם? מדוע להקשות עליהם? סיני בן-יעקב, ירושלים

שש נשים בלבד

על אנלייה בין מקבלי פרס-נובל לספרות ("תמרוזים", העולם הזה 19.10.88).

לא רק הסופרים הערביים קופחו בחלוקת פרס-נובל לספרות וזה לקח להם שם, כשטוקהולם, 87 שנים עד שזוכו להעניק אותו לסופר ערבי — לנגיב מחפוז.

גם הנשים קופחו מאוד בחלוקת פרס זה. מאז חולק בראשונה זכו בו רק שש נשים, שזוכות כרדינות: המזוהרת מן הראוי להעלות כאן את זיכרן:

הראשונה היתה סלמה גרלף (ירושלים) השברית, ב-1909 ורק 17 שנה לאחר מכן הגיע תורה של סופרת נוספת, האיטלקיה רוצציה רלידה (הבריחה למצריים).

ואחר-כך באו סיגריד אונדסט הנורבגית (1928) ופרל באק (האדמה הטובה) האמריקאית, ב-1938 ורק ב-1945 זכתה, סוויסוף, משוררת, הצילית גבריאלה מיסטראל.

גם האחרונה בנשים הזוכות וזוהי לפני 22 שנה) היתה משוררת, היהודית הגרמנית-שברית גלי זקס. טובה פינקלשטיין, רחובות

חצי הכוס המלאה

על הנהנים האמיתיים מהזולת מחיר הדלק בעלי תחנות-הדלק ("תש-קיף", העולם הזה 12.10.88).

תלוי כיצד מסתכלים על זה. חצי כוס ריקה או חצי כוס מלאה.

לרעתי זו חצי כוס מלאה. אם משרד-האנרגיה נאלץ לשפר את עמלות בעלי תחנות-הדלק והוא עשה את זה על-ידי העולם הזה 2669 (המשך בעמוד 4)

כתבות השער הקדמי:

בעד מי להצביע?

בעד מי להצביע? האם עבור המפלגות הגדולות או הקטנות? מה השיקולים שצריכים לעמוד לנגד עיניו של הבוחר בבואו לשלשל פתק בקלפי? ומהם בכלל ההבדלים בין המפלגות הקטנות מימין ומשמאל? ושאלת השאלות — האם הכריע העימות הטלוויזיוני בין שימעון פרס ליצחק שמיר את הכף? האם רכש מי מהם קולות צפים? ואיזו טכניקה טובה יותר? נינוחות או פנייה ישירה לציבור?

שרה והגנרל

מה קרה בקונצרט במצדה בין שרה דווידוביץ, "אשת-החברה הירושל-מית", לבין אלוף פיקוד הדרום איציק מרדכי? איך ניסה יצחק רבין לפשר ביניהם? מהם בכלל קורותיה של שרה דווידוביץ ואיך הציגו אותה לפני ג'ורג' בוש?

עוקר את החוק

בעקבות פיגועי-ההתאבדות של איש החיזב-אללה ליד מטולה הוסיף יצחק רבין המצאה להמצאותיו הקודמות: כיצד לעקוף את החוק ולהטיל עונש-מוות.

הדובר של לוי

פרשת חייהם וגירושיהם של חנה ועמוס חדד לא מנעה מעמוס לשאת במישרות צי-בוריות ולקבל את משכורתו מקופת-המדינה, שלה הוא עדיין חייב. חנה חדד מספרת את סיפורה להעולם הזה, עמוס מסרב להגיב. עכ"שיו הוא הדובר של דויד לוי.

במקום מישקפיים

ב-2000 דולר יכול היום אדם קצר-רואי להיפטר ממישקפיו. מהו הניתוח לשיפור קר-צרה-ראייה? האם יש בכך משום סיכון? מה אומרים המחקרים והתוצאות בשטח? ומה מספרים מי שכבר עברו את הניתוח הקצר והסירו את מיש-קפיהם, הפעם — לצמיתות?

אתה והשקל

מעללי רענון כהן בבית ברל

התאוששות בענף הלבדים • מילחמת המו-בילים האמריקאיים במובילים הישראלים • השתלטות איטלקית על קנון • החשבו-נות הכוזבים של רענון כהן • בבית ברל • ואיך סידר רפי לוריא את שימעון קדם?

יהדות מחפשת הכרה

מאיר אזרי, חילוני לשעבר ומזכ"ל התנועה ליהדות מתקדמת בהווה, מספר על פעי-לות התנועה, הידועה יותר בשם התנועה הרפורמית, מסביר את עקרונותיה, את ההבדל בין היהדות האור-תודכוסית לרפורמית ומב-קש הכרה מהציבור החילוני.

מאסר-עולם משולש

בפסק-דין, שנכתב כספר בלשי, הורשעו השבוע הרצל אביטן ושמעיה אנג'ל ברצח האסיר חיים שושן. בכך הוסיפו לעצמם מאסר-עולם נוסף על מאסר-העולם הקודמים שהוטלו עליהם בתיקים אחרים.

דחל המרחלת מדווחת:

גלי עטרי (בתמונה) אוהבת אותם יפים וחטובים • הסיכון המיקצועי של העיתו-נאיות • הידועה-בציבור מחליפה שמות-מישפחה • גילי מחכה למר-ריס • וחייה-האבה הסור-ערים של דניאלה דנצל.

סיפורו של גאון

ניסים גאון, נדבן, נשיא הפדרציה הספרדית העולמית וראש הקהילה היהודית בז'נבה, חושף בפעם הראשונה את סיפור חייו, מישפחתו בסודאן, פרשת היכרותו עם רנה, אשתו, חייהם המשותפים, יחסו לישראל והדת שאליה חזר בשנים האחרונות.

דך חדש האימפוטנציה של השמאל

אריך פריד, גדול המשוררים היהודים ה-כותבים גרמנית בדורנו — אגב, הוא אינו חי בגרמניה — מכנה את בירונוי השטחים בשם "שוליות צלב הקרס". במכתב חשוב ועקרוני מנתח יצחק לאור את הגורמים לאי-מוטנציה של מחנה השמאל הישראלי וחוסר יכולתו למלא תפקיד אופוזיציוני.

הוציאו עליו חוזה

לפני קרוב לשנתיים הואשם רס"ר-המיש-טרה אהרון רינגל במריחת צואה על דלתות הקיוסק של שכניו. אחרי עינוי דין ממושך התברר כי לא היו דברים מעולם. על דרכי הטיפול הכושלות של המישטרה ועל העדפ-תו של עבריין-לשעבר על פני שטר, "חרוז מדי", שהרדיפה אחרי הצדק היתה בעוכריו.

לימור בדנר (בתמונה) לא חשבה לעשות עניין מהיפוי שלה. הסביבה לחצה. היום, בגיל 19, היא ניצבת רגע לפני ההצלחה.